

Anička, dušička

Michal Dočolomanský

Anička, dušička, pre živého boha,
kedy mi dáš vienok, kedy budeš moja
Polroka už nejem, polroka nepijem,
prečo sa predo mnou ako vtáča kryješ.
Prečo sa mi skrývaš, ako vtáča v mraze,
aj tak ťa poviažem, do svojej reťaze
Aj tak si ťa chytím, potom budeš moja,
kým nemám tvoj vienok nenájdem pokoja.
Aj tak si ťa chytím, potom budeš moja,
kým nemám tvoj vienok nenájdem pokoja
Vtedy budem tvoja, keď sa družiny vzdáš,
keď to zbojníčenie kvôli mne zanecháš,
Vtedy budem tvoja, keď sa gazdom staneš,
nie mi je po chuti to tvoje zbíjanie
Načo máš chodievať až dakde do Viedne,
veď ti lepšie bude sedieť doma pri mne